

Aleg 278

Sprawozdanie

Komisji administracyjnej w przedmiocie zaprowadzenia miejskich opłat od wina, moszczu winnego i owocowego w kr. stoł. m. Lwowie.

Wysoki Sejmie!

Na mocy ustawy krajowej z 8. kwietnia 1874 Dz. u. kr. Nr. 20 pobiera gmina m. Lwowa obecnie:

1. od wina do miasta wprowadzonego 100% dodatek do państwowego podatku liniowego (rządowego), który wynosi od 1 hl. po 6 K 36 h;
2. od moszczu winnego i owocowego, na mocy odnośnej uchwały Rady miejskiej, powziętej w myśl §. 89 statutu miejscowego, tylko 40% liniowego podatku rządowego — co wynosi: a) przy moszczu winnym 1 K 27·2 h; b) przy moszczu owocowym 57 h od 1 Hl.

Na terytoryum gminy m. Lwowa, położonym poza linią akcyzową — pobiera gmina dodatki do podatku rządowego w tej samej wysokości procentowej, co i w zamkniętym mieście Lwowie.

Ogólne obciążenie konsumpcji wina w zamkniętym linią akcyzową mieście Lwowie, tudzież moszczu winnego i owocowego, biorąc za podstawę 1 Hl., przedstawia się następująco:

	Podatek rządowy	20% dodatek do podatków rządowych t. zw. wojenny	30% dodatek do podatków na rzecz kraju	100% dodatek do podatków na rzecz gminy	R a z e m
Wino	6 K 36 h	1 K 27·2 h	1 K 90·8 h	6 K 36 h	15 K 90 h
Moszcz winny.	4 K 24 h	— 84·8 h	1 K 27·2 h	40% dla gminy 1 K 69·6 h	8 K 05·6 h
Moszcz owoc.	1 K 90 h	— 38 h	— 57 h	— 76 h	3 K 61 h

Poza linią akcyzową (części gmin Zamarstynów, Kleparów, Hołosko) stosownie do niższego podatku rządowego jest obciążenie o kilkadziesiąt halerzy na Hl. mniejsze.

Dochód gminy m. Lwowa z tego źródła pozostaje bez zmiany od lat 40, pomimo że wydatki gminy rosły niepomierne z roku na rok i dlatego obecne dążenie gminy do uzyskania i z tego źródła wyższych dochodów, jest z motywów wyszczególnionych w sprawozdaniu Wydziału krajowego ze wszech miar uzasadnione.

Do uzyskania wyższych dochodów z konsumpcji wina miała gmina dwie drogi; albo starać się o podwyższenie dotychczasowej wysokości dodatku gminnego do podatku rządowego, albo też o uzyskanie samoistnych opłat.

Tę drugą drogę uznała gmina za odpowiedniejszą, zwłaszcza że posiada już prawo poboru miejskich, a zatem samoistnych opłat konsumcyjnych od wszystkich pozostałych napojów spirytusowych tj. od wódki, piwa i miodu na mocy ustawy z 18/XII. 1881 Dz. ust. kr. 48 ex 1883, względnie ustawy z 1/VIII. 1911 Nr. 109 dz. u. kr. Zresztą na wybór tej drogi wpłynęło istnienie odnośnej ustawy w gminie miasta Krakowa.

Kraków bowiem do roku 1910 pobierał również 100% dodatek do podatku państwowego od wina. Na mocy zaś ustawy z 15/IV. 1910 Dz. u. kr. Nr. 122 uzyskał prawo poboru miejskich (samoistnych) opłat konsumcyjnych od tego artykułu a to w następującej wysokości:

a) od hektolitra wina i moszczu winnego importowanego w beczkach	12 K
b) od hektol. wina we flaszkach	. . . . . 24 „
c) od „ „ szampańskiego	. . . . . 60 „
d) od „ moszczu owocowego	„ . . . . . 3 „

Gmina m. Lwowa w swoim projekcie przedłożonym obecnie przez Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi nieznacznie tylko odbiega od wysokości opłat pobieranych przez Kraków a mianowicie podwyższa opłatę od wina w beczkach o 1 koronę, zaś od wina we flaszkach o 2 korony na hektolitrze. Natomiast przy winie musującym t. zw. szampańskim projektuje Lwów odnośnie do szampana krajowego nawet niższą opłatę, bo tylko 50 koron od hektolitra, ale za to wyższą przy szampanach zagranicznych (70 koron od 1 hektol.). Ta dystynkcyja między szampanem krajowym a zagranicznym wydała się gminie zupełnie uzasadnioną ze względu na poparcie produkcji krajowej, jak również i na różnicę w cenie, gdyż szampan wyrabiany w krajach Monarchii austriacko-węgierskiej jest znacznie tańszy od zagranicznego. Okoliczność, że gmina miasta Lwowa projektuje nieco wyższe opłaty od wina i moszczu aniżeli opłaty obowiązujące w Krakowie, tłumaczy się tem, że gmina miasta Lwowa ma na polu kulturalnym i społecznym do spełnienia o wiele większe zadania aniżeli gmina miasta Krakowa i potrzebuje skutkiem tego o wiele więcej środków na te cele, pozatem zaś i tem, że konsumpcya wina, jak to uwidoczniono na powyższej tabeli, jest ogółem jeszcze nader nisko opodatkowana, co jaskrawo występuje w porównaniu z opodatkowaniem innych napojów spirytusowych tj. wódki. A przecież konsumpcya wina może znieść opodatkowanie znacznie wyższe, gdyż jest trunkiem najzbytckowniejszym, a wino szampańskie, jako trunek par excellence luksusowy, mógłby znieść nawet o wiele większe obciążenie. Gmina jednakże wygotowując niniejszy projekt, musiała się liczyć z tem, że c. k. Rząd, poszukując za nowymi źródłami dochodu, zwrócił już swą uwagę właśnie na konsumpcję szampana, którą już w niedalekiej przyszłości ma zamiar stosunkowo bardzo wysoko opodatkować i projektuje podatek od każdej butelki szampana (a więc nie od hektolitra), przyczem wysokość tego podatku zależną ma być od ceny handlowej, względnie efektywnej każdej butelki tego trunku.

Mianowicie projektuje c. k. Rząd opłatę po 50 hal. za butelkę w cenie do 4 koron;

po 1 koronie za butelkę w cenie do 8 koron;

po 2 korony za butelkę powyżej 8 koron.

Licząc się z tą okolicznością, gmina miasta Lwowa nie projektuje wyższych opłat od szampana, choć Rada miejska przy sposobności obrad nad budżetem na rok 1912 wyraziła zapatrywanie, że konsumpcję wina szampańskiego we Lwowie należałoby obciążyć opłatą na rzecz miasta po 4 K od butelki.

Według przedłożonego obecnie Wydziałowi krajowemu projektu ustawy, obciążenie na butelkę szampana krajowego wyniesie niespełna 42 h, zaś szampana zagranicznego niespełna 60 h.

Zauważa się jednak, że miasto Lwów ma o wiele większy tytuł prawny do żądania ustawy, nadającej mu prawo pobierania samoistnych opłat miejskich od wina, moszczu winnego i owocowego, aniżeli miasto Kraków. Gmina miasta Krakowa nie posiadała nigdy prawa propinacji, co stwierdził c. k. rząd w reskrypcie minist. spraw wewnętrznych z 3/II. 1858 l. 17.855. Przeciwnie gmina Lwowa to

prawo faktycznie posiadała, gdyż zostało jej to prawo formalnie nadane Najwyższym przywilejem z 6/XI. 1789.

I jako ekwiwalent tego prawa po zniesieniu go na żądanie gminy w roku 1881 otrzymała gmina miasta Lwowa prawo poboru samoistnych miej. opłat konsumcyjnych bez ograniczeń. Kraków zaś prawo poboru miejskich opłat konsumcyjnych uzyskał nawet wcześniej, bo w roku 1878, ale nie oparte na takim tytule prawnym, jaki posiadała gmina miasta Lwowa.

Nie ulega zatem wątpliwości, że z motywu wyżej podanego żądania gminy miasta Lwowa pod względem prawa poboru miejskich opłat konsumcyjnych są o wiele bardziej uzasadnione, jak również i tytuł do żądania podwyższenia tych opłat o wiele silniejszy aniżeli gminy m. Krakowa.

Motywa, które skłaniają gminę miasta Lwowa do żądania wydania, względnie uchwalenia załączonego projektu ustawy — podane są w petycyi odnośnej, jak niemniej i w sprawozdaniu Wydziału krajowego z 18/XI. 1913 L.W. 184657/13.

Celem wydania tej ustawy jest zasilenie nowymi dochodami skarbu miejskiego, potrzebującego tego zasilenia także i z motywów podanych w sprawozdaniu o podwyższeniu opłat od piwa, Komisji administracyjnej obszernie przedstawionych. Motywów tych w niniejszem sprawozdaniu ponownie się nie podnosi.

Zaznacza się, że dochody gminy w razie uchwalenia projektu załączonej ustawy — zasila kasę miejską w przybliżeniu kwotą 90.000 K, które złączone z dochodami wyższymi od piwa razem rocznie około pół miliona koron na cele gminne przyniosą.

Na podstawie przedstawionego stanu rzeczy, tudzież w uwzględnieniu motywów przytoczonych w odnośnem sprawozdaniu Wydziału krajowego wnosi Komisya administracyjna:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

Przewodniczący:
Eahodyński.

Sprawozdawca:
Neumann.

U s t a w a

z dnia . . . . . o zaprowadzeniu opłat miejskich od wina, moszczu winnego i owocowego w król. stoł. mieście Lwowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Gminie król. stoł. miasta Lwowa przysługuje prawo pobierania miejskich opłat konsumcyjnych w następującej wysokości:

1. od wina i moszczu winnego w beczkach po 13 K od hektolitra;
2. od wina we flaszkach po 26 K od hektolitra;
3. od wina musującego t. zw. szampańskiego:
  - a) pochodzącego z krajów państwa austriacko-węgierskiego po 50 K od hektolitra;
  - b) zagranicznego po 70 K od hektolitra;
4. od moszczu owocowego po 3 K od hektolitra.

Art. II.

Ustanowione w art. I. opłaty konsumcyjne pobierać się będzie bezpośrednio przy wyrobie względnie wprowadzeniu od napojów w art. I. wymienionych, które w okręgu położonym wewnątrz linii akcyzowej (art. III.) będą wyrabiane lub do tego okręgu zostaną wprowadzone.

W części terytorium miasta Lwowa, która się znajduje za linią akcyzową, podlega opłacie miejskiej tylko wyszynk i sprzedaż wymienionych w art. I. napojów w ilości niżej 50 litrów, a to w ten sposób, że na wyszynkowane względnie sprzedane ilości wspomnianych napojów nałożone będą te opłaty, które według art. I. mają być pobierane przy wprowadzeniu tych napojów do terytorium położonego wewnątrz linii akcyzowej.

W tym względzie należy zastosować analogiczne przepisy normujące pobór ogólnego podatku konsumcyjnego od drobnej sprzedaży i wyszynku wina na prowincyi. Wymienione w art. I. napoje sprowadzone z terytorium położonego wewnątrz linii akcyzowej miasta Lwowa i tam przy wyrobie lub wprowadzeniu podług art. I. już opłacone, jeżeli wywóz tychże nastąpił w sposób wskazany w §. 9. rozporządzenia minist. z 10. czerwca 1883 L. 1462/min. Dz. u. kr. Nr. 56, ex 1883 nie podlegają ponownemu opodatkowaniu przy wyszynku i drobnej sprzedaży na terytorium miasta Lwowa położonem za linią akcyzową.

Art. III.

Ustanowione w art. I. miejskie opłaty konsumcyjne pobierać będzie gmina miasta Lwowa w całym okręgu zamkniętym rogatkami i linią akcyzową dla poboru rządowego liniowego podatku konsumcyjnego a zatem i na terytoryalnych częściach przyległych gmin wiejskich Zamarstynowa, Kleparowa i Kulparkowa, które należą do okręgu akcyzowego miasta Lwowa.

Gminy te nie są uprawnione w terytoryach właśnie co oznaczonych pobierać na potrzeby gminne dodatki do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego.

Art. IV.

Przewóz podlegających miejskiej opłacie konsumcyjnej napojów wymienionych w art. I. przez poborowy okręg miasta Lwowa (transito) jest wolnym od opłaty i ma być unormowany w myśl przepisów obowiązujących co do rządowego liniowego podatku konsumcyjnego.

Art. V.

Bliższe postanowienia pod względem poboru oznaczonych w art. I. miejskich opłat konsumcyjnych, tudzież co do organów do sprawowania tych czynności powołanych, jakoteż co do sposobu wykonywania kontroli przy poborze opłat rzeczonych zawarte w rozporządzeniu minister. z 10. czerwca 1883. L. 1.462/min. Dz. u. kr. Nr. 56 ex 1883 wydanem do ustawy z 18. grudnia 1881, Nr. 48, Dz. u. kr. ex 1883 będą miały zastosowanie w wypadkach niniejszą ustawą przewidzianych.

Przepisy dotyczące poboru i kontroli rządowego podatku konsumcyjnego w miastach zamkniętych od wyrobu i importu napojów, należy zastosować analogicznie do poboru i kontroli zaprowadzonych niniejszą ustawą opłat miejskich.

Art. VI.

O ile wymienione w art. I. miejskie opłaty konsumcyjne pobierałyby organa c. k. administracyi skarbowej razem z rządowym podatkiem konsumcyjnym, znajduje do przekroczeń zastosowanie ustawa karna o przekroczeniach skarbowych i przysłuży judykatura co do tych przekroczeń organom i władzom powołanym do wykonywania przepisów ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych.

W innych przypadkach, karane będą czyny i zaniedbania, przez które gminę miasta Lwowa o należącą się jej opłatę konsumcyjną ukrócono, lub ukrócić usiłowano, jako przekroczenia grzywnami równającemi się dwu do ośmiokrotnej opłacie, o którą wskutek przekroczenia gminę ukrócono, lub na ukrócenie nałożono.

W razie niemożliwości ściągnięcia grzywny nastąpić ma kara aresztu, przyczem za 10 koron wymierzyć należy jeden dzień aresztu.

Kara aresztu nie może przewyższać trzech miesięcy.

Do przeprowadzenia postępowania karnego powołanym jest w pierwszej instancyi Magistrat miasta Lwowa i obowiązują przytem przepisy o postępowaniu władz politycznych w sprawach karnych z powodu wykroczeń. Grzywny przez władze polityczne orzeczone, wpływają do kasy gminnej na rzecz funduszu ubogich miejscowych.

Art. VII.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń Magistratu miasta Lwowa pod względem wymiaru i poboru, obowiązują postanowienia statutu gminnego.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń karnych Magistratu, obowiązują przepisy rozporządzenia minister. z 3. kwietnia 1855 Dz. u. p. Nr. 61.

Art. VIII.

Z dniem wejścia w życie tej ustawy, traci moc obowiązującą ustawa z 19. marca 1874 Dz. u. kr. Nr. 20.

Art. IX.

Przez czas trwania tej ustawy, gmina miasta Lwowa nie może pobierać dodatku gminnego do c. k. państwowego podatku od wina.

Art. X.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. XI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.
